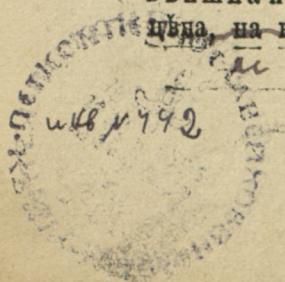

периодъ на неговата поетическа дѣятельност, тъкмо въ най-нерадостните дни отъ живота му; по-сети съмѣхъ се изгубва отъ неговите устни — че на тѣхъ затрѣтива гиѣвъ... Младежкото лекомислие е мѣгла що забуля прѣдъ очитъ сериозните характеръ на иѣщата, дѣйствителниятъ ликъ на живота. Не ми е думата за обикновенното лекомислие, за безгрижието на безхарактерни млади и стари хлапаци, а за това което е пѣна отъ кипежа на душевна енергия: лекомислието на художниците и онзи родъ бояхемци, чието сърдце е стоплено съ искри отъ божия духъ — съ идеалъ. Петкофи не е билъ лекомисленъ въ дѣлгътъ си къмъ другите, като човѣкъ: никой не би могълъ да го обвини въ простажки, които покриватъ неговата сиромашка гордост и мѣжка честъ; още по-малко е той такъвъ относително себе си, своето художническо азъ. Неговото „самомнѣние“ и горда вѣра въ своето призвание на свѣта, не потушавъ а още повече разгражда жаждата къмъ онова, което училището му е отрѣло, а живота не е можалъ да му даде. Между друго, той залѣга да изучи разни чужди езици, и приранъ въ склупената си петоплена стапичка, грѣящъ ръцѣ на лулата си, той се забравя въ наслада отъ произведенията на Шекспира, Шиллера, Хюго, Хайне и всички опѣзи чародѣйци на словото, които не се губятъ въ парнаските мѣgli, а твърдо стоятъ на земята. Гигантъ Гете не му е билъ по сърдце. „Азъ не го обичамъ — исповѣдва се той: — който не обича другите, и другите не могатъ да го обичатъ — и тежко на опиз велики мѣжъ, комуто хората ще се удивляватъ, но не ще го обичатъ. Любовта е вѣчна като Господа, удивлението е прѣходно като свѣта“. Единъ бояхемецъ въ чиято душа живѣятъ такива чувства, безъ съмѣнѣние самъ е достоенъ и за удивление и за любовь.

2. Пладиѣ.

Петкофи сполучва да издаде своите стихотворения въ отдална книжка — Пеща 1844 г. — и тя разнася името му на дѣлъ и ширъ по Венгрия. Слѣдъ ная и други дѣлъ. Въ тѣхъ сѫ събрани пѣсни за любовь и вино, за младостъ, за прахосвана въ безгрижие мѣжка сила, за животъ и смѣрть за идеалъ. Не съдѣржанието на самите пѣсни, а характерътъ на тѣхната външна и вътрѣшна форма е онова що имъ придава такава ~~пѣна~~, на което се дължи тѣхната популярностъ. За такива

са ги брави тѣ бояхеми

146